

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre
Félévre
Megyédíjra
Egy órára

Egyes szám ára 4 kr.

10 ltr. — kr.

Felelős szerkesztő: KOHÁNYI GYULA.

Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

Egy hasabos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzetű hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

A szegény ember.

(T—s.) A meteorologiai intézet jelentése sűrű felhőalakulásokról szól és a hőmérséklet gyors változása erős zivatarra engedett következtetni.

A biztosító társaságok, melyek a jégkár elleni biztosítással is foglalkoznak, bizonyára olvasták a jelentést, amit az esti lapok, úgy az irodai hivatalos idő vége felé hoztak.

A biztosító társaságok igazgatóit, részvényeseit bizonyára kellemetlenül is érte az a hír, hogy sok millióra menő kár van a levegőben, ami nagyon meg fogja hagyni a nyomát az évi osztalékon. Igazán kétségbeejtő.

Az utolsó napokban mikor már-már felszabadultak minden kötelezettség alól s hirtelen ilyen csapás.

Szegény pénzemberek, igazán szármalmas a sorsuk.

A gazda, akinek lepedőnyi nagy, pecsétes okmány biztosítja a kárát, még sem állja meg, hogy az ideai áldást cifrán el ne kerítse, mikor az ég sűrűn, szaporán hullatja vetésére az apró kemény jégmagot.

A fél ország vetése fekszik megdőlvé, rothadva. A fél országban nem lesz az idén aratás.

Olyankor jött ez a súlyos csapás, mikor már-már megnyugvás fogott el bennünket: lesz hát termés.

Volt, nincs.

Az egyik rettenetes tél után elkövetkezik a másik. Gazdákra, kik gondoskodtak arról, hogy bebiztosítsák terményeiket, bizonyára jobb lesz, mint a múlt évi volt. A kárak megtérül.

Hanem a szegény ember!

Ennél a pontnál úgy érezzük gyöngye a tollunk, hogy elég sötétén megírjuk azt, amit a tél ígér, amivel az a távoli rém fenyeget.

Küzdelmes volt az ideai tél. Milyen lesz az a jövő?

Milyen?

Csodának kell történni, hogy az éhhalál ne pusztítson majd ebben az országban, amelyet mézzel tejjel folyó Kanánánnak hisznek a külföldön és különösen Ausztriában.

Az ország felében nem lesz aratás. Az aratási strikktől sem kell hát félni.

Nem lesz aratás.

A keze munkája után élő nép egyetlen számbavehető jövedelmi forrásától van megfosztva.

Az egész esztendőn át 20—50 krért dolgozik a munkás. Az aratás az egyetlen időszak, melyben félrerakhatja jövedelme egy részét. És most? Egyszerűen elesik ettől a keresettől és egy tél fenyegeti, melyben ritkaságszámba megy majd a kenyér.

Kegyelmes Belügyminiszter Ur! Sietesse excellenciád a csendőreit, hogy

készenlétben legyenek, mert ha az a néptömeg tudára ébred annak, hogy mi vár rá, félsz nagyon, hogy nem a munkásigazolványaiban fog bizni, hanem kér, követel k e n y e r e t !

És ön excellenciás uram nem tud majd kenyeret adni, mert azt nehezebb teremteni, mint munkás törvényt. Azért figyelmeztetjük már jó eleve, tartsa készenlétben derék csendőreit. Mentől több szurony, golyó. Ez emberbaráti cselekedet. Legalább kevesebb lesz az éhezők száma.

Excellenciád titkos, nyilvános és bizalmas rendeletekkel kívánt a munkások viszonyai felől, tudomást szerezni. Ez kegyelmességedtől igen szép cselekedet, mert hisszük, hogy nem csupán a kíváncsiság vezette erre a kérdésekre. Hiszük azt, hogy szeretne ezen a bajon segíteni, de viszont azt is, hogy nem tud.

Az a kis eső, ami ezt a csapást okozta, lehűtötte a tikkasztó meleg levegőt. Jólesően hűvös van. Ilyen időben egész kellemesen ellehet dolgozni. Excellenciás uram, ha kollegáival néhány szót szentelne ennek a kérdésnek és éppen olyan erős eszközökkel tudnának dolgozni a munkás mellett, mint ahogyan a munkástörvényt megalkották, talán akadna kivezető út ebből a szörnyű helyzetből.

Excellenciád kétségkívül nagyon sok

A familia becsülete.

— A Debreczen tárczája. —

Irta: Paral Bertalan.

Mikor Teréz néni méltó és jogos felháborodását elpanaszolta, hogy egyetlen szépséges fiát a derék István urít özvegy Rabbné annyira leányához boszorkány mesterségezte, esztét, szivét annyira elesavarta, hogy most már szegény, ártatlan gyerek — bár erős akarata és tiszta meggyőződése ellenére — feleségül akarja venni azt a koldus-sarjart: a nagyharagu Bál Péter, István urfi nagybátyja vad haragra lobbant s hatalmas öklével az asztalon végig vágva ordította:

— Mit! ? Mely élő lény az, a ki a nemes Bálvért zsellérfamiliába akarja oltani? Hol, merre van az a vérgyalázó asszony? Pozdorjává zuzom a beste lelkét lányostul!

Mig a böszült szegény ember az asztalt öklelve kiabált, a jó Teréz mama csak a fiát sajnálta:

— Szegény ártatlan Istvánkám! Szegény gyerekem mire jutottál!

— Ezer menykő teremtetted! ne abajgass, pattant föl Bál még dühösebben. Ily hallatlan dolognak a föltevésével is sérted az ősi nevet. Ez nem történik meg. Megfogom akadályozni, ha vért kell ontanom is. Rettenetes leszek azokkal az asszonyokkal szemben. Ide a botomat . . . ide.

Minthogy azonban a törbe esalt István urfi mamája anyai aggodalmi közepett csak

sirni tudott, maga kereste elő a félelmes jószágot s a levegőt bátor elszántsággal végig vágdosva, elrohant becsületét köszörülni a Rabb familiához, a kiket eddig csak névleg ismert, s a kiknek ezuttal az Isten legyen igalmass.

A mit sem sejtő szerenésellen özvegy Rabbné éppen egyetlen leánya, a ragyogó szépségű Eszter leomló aranyárga haját fészülgette, miközben márványsima, gömbölyű vállát, életpiros, üde arcát simitgatta, csókolgatta, annyi dédelgető szeretettel, amennyit csak egy boldondos anya az ő egyetlen mindenségére pazarolhat.

Az alig 36 éves Rabbné — többek véleménye szerint — még veszedelmesebb szépség volt, mint leánya. Karcúra fűzött dereka, bünye ingerlő telt idomai, parázsszemei, örök-ké mosolygó szája, piktoresetre való tökéletessége volt az asszonyi szépségnek.

Csak hogy éppen elkészültek az öltözködéssel s magukra öltötték az ellenálhatatlanság minden fegyverét, midőn a véres szándéku Bál Péter vad durvasággal lökte be az ajtó: s a küszöbön megállva, nyers hangon kiáltott be:

— Hol, merre vagytok égetni való boszorkányok! ? Hadd zuzom pozdorjává a esontotokat. Gyertek elő, ha mertek.

Emez éles szavak elhangzása után a királynő természetű özvegy emelt fővel, büszkén lépett elébe, úgy, hogy esábitó idomai, éjjel szemének ragyogó tükre, bájos arcának sze-

lid vonása egész tisztán kivehető volt és a rettenetes embernek bátran a szemébe nézve felelt:

— Itt vagyok.

Bál Péter megpillantván a női tökéletesség e remekét, visszahökölt, mint aki gyenge szemmel a tűzsugarat szóró napba tekintett s úgy maradt állva a küszöbön az ügy megoldásához feltétlenül szükséges botjával, mint egy kőbe vágott Herkules. Jó időbe került, mig ismét ránczba szedhette homlokát s az őseitől örökölt szigorúsággal nézhetett végig a szobori termeten, miközben a megkezdetttónusnál enyhébben felelt:

— Ezer mennykő teremtetted:

És az özvegy a nagy jelenet súlya alatt nem ingott meg, sőt északító mosolylyal szólította föl a félelmes embert, hogy tessék besétálni és helyet foglalni.

Bál egy ideig makacsul állva maradt az ajtóban, miközben oly mély és atható tekintettel vizsgálta a csodaszép özvegyet, a minőt csak az ügy érdeke megkivánt s aztán azon kötekedő szándékkal, hogy csak azért is be fog lépni és leül — a szobába lépett és leült a pamlagra, a hol háromszor ismételt köhintés után a botot a falhoz támasztva, fenyegetőleg fonta keresztbe a karját széles mellén s igen-igen hangosan szólott:

— Mit tetszett csinálni az én István uokaöcsémmel?

Ezt hallva a megszeppent kis Eszter, ügyesen kisurrott az ajtón (de nem lehet-

csendőr felett rendelkezik, de ahhoz mégis kevesen lesznek, hogy minden éhes embert csöndes emberré tegyenek. Olyanná, aki nem alkalmatlankodik kenyérért.

És mert a csendőröket csak nem régiben szaporították és újabb szaporításra kilátás nincs, nagyon kérjük, gondoskodjék másféleképen valahogy a szegény ember gyomráról, mert ez nagyon fényes kérdés.

Aztán reméljük, nem kéri excellenciád: hogyan?

Mert ha csalódnánk, úgy nagyon helyesen cselekedné, másnak engedve át helyét, a ki majd a kívánt felvilágosításokat önnek is, meg az országnak is meg tudja adni.

BELFÖLD.

A Magyar Kereskedelmi Múzeum az osztrák kivitel szolgálatában. Többször megirtuk már, hogy keleti kereskedelmünk folytán hanyatlóban van és hogy onnan a sokkal távolabb eső országok árai is kiszorítják a magyar cikkeket. Megirtuk azt is, hogy a külföldi kereskedők több időt fordítanak arra, hogy a keleti izlést és szokásokat tanulmányozzák, mint a mi kereskedőink és iparosaink. Legújabb értesülésünk szerint azonban más okok is forognak fenn, melyek keleti kivitelünket bontják. Néhány év előtt ugyanis a Magyar Kereskedelmi Múzeum kezdte meg kivitelünk érdekében akcióját és némi sikereket tudott felmutatni. Ujabb azonban a gradi, bukaresti szófiai, filippopoli, ruscsuki, szaloniki és konstantinápolyi képviselőségek üzletkezelésével a Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság bízott meg és azóta a keleti sikerek ismét dugába dőltek. Ezek a magyar kormány által föntartott képviselőségek ugyanis az osztrák iparcikkek elárúsításával is foglalkoznak és minthogy az osztrák jelzéssel ellátott némely cikk a keleten nagyon is kelendő képviselőségek, melyeknek csak a nagyobb forgalom áll érdekükben, a magyar cikkeket teljesen elhanyagolják és annál nagyobb erővel

forssirozzák az osztrák áruk kivitelét. E képviselőségeket bízta meg legújabbban a bécsi Unionbank triesti fiókja az osztrák cukor elárúsításával és ezek az ügynökök árulják a keleten a cseh ásványvizet. Nem várjuk be a hazafias társulat mentegelődsését és már előre kijelentjük, hogy az Unionbank említett fiókja magyar cukrot is árul és megmondjuk azt is, hogy a cseh ásványvíz eladásával a képviselőségeket egy olyan czég bízta meg, melynek Budapesten is van üzlete. E mentegelődsés azonban egyáltalán nem igazolja azokat, akik a magyar kormány támogatása mellett idegen árut árulnak a keleten.

A vármegyei tisztviselők fizetése. A főispáni karnak több tagja időzött a napokban Budapesten. Tekintettel arra a körülményre, hogy a jövő évi állami költségvetés előirányzatát most állítják össze, valamennyien előterjesztést tettek a kormánynak, mint értesülünk, a vármegyei tisztviselők javadalmazásának emelése ügyében. Hangoztatták nevezetesen annak szükséges voltát, hogy ez az ügy külön választásuk a köz. általános reformjától s minél előbb megoldást nyerjen, máskülönben a vármegyei adminisztráció alkalmas elemek hiányában a csőd szélére fog jutni. Utalunk arra a jelenségre, hogy némely vármegyében egyes megüresedő állásokat csak nagy nehezen vagy éppen nem lehet törvényes kvalifikáció birtokában levő egyénekké betölteni, mert a képzett ifjabb nemzedék a bírói és más oly közszolgálati pályákat keresi fel, melyek aránylag jobb javadalmazással s kedvezőbb előmeneteli viszonyokkal kínálkoznak, hogy a megalkotandó köz. reformok kellő végrehajtásához sem lesznek annak idején meg az adminisztráció terén gyakorlott alkalmas elemek. A jövő évi állami költségvetés — kétségkívül a szóban forgó előterjesztések következtében is — emelni fogja, úgy halljuk, a vármegyei állami dotációját; maga a vármegyei tisztviselők javadalmazásának általános rendezése azonban csak a köz. reformjával együttesen fog bekövetkezni.

Viharok és jégverések.

— Budapesti levél. —

A földművelésügyi m. kir. miniszterhez a gazdasági tudósítókól érkezett jelentések alapján, melyek elég szomorú képet mutatják az országos csapásnak, a következőket irhatjuk:

Junius 29-én ismét volt néhány helyen jégverés. Ezen károkról, valamint a 27. és 28. előfordult jégesőkről újabb a következő jelentések érkeztek:

V e s z p r é m v á r m e g y e debreczeni járásában a 27-iki jégeső mintegy 15 község határát érte. A jégdarabok galamb és tyúk tojás nagyságúak voltak és több helyen a gabonaneműket s kapásokat teljesen megsemmisítették, a veszprémi járásban mintegy 10 község termése semmisült meg. F e j é r v á r m e g y é n e k a 29-iki jégverés kivált az alsó felét érte, — igen nagykárrel. A kalászosokban előidézett károkon kívül szépen fejlődött szőlőket is tönkre tette. G y ó r vármegyében a már említett helyeken kívül a Szige község és Csiliköz is nagyon megkárosult. K o m á r o m vármegyében az udvardijárás több községe 30—80% kárt szenvedett a jégveréstől, néhánynak termése pedig majdnem teljesen megsemmisült. Az ide közel eső B a r s m e g y e i községek is rendkívül nagy károkat szenvedtek. Árpa és búzában a kár 90—100 %-ot is elér. A csalóközi járásban Keszegfalva, Aranyos-Ekel, N a g y - é s K i s - K e s z i határát a jég nagyrészen elverte, más helyeken is nagy a kár. A K a l a i járás jégveréstől ment maradt. P e c s város határában is nagy kárt okozott a jégeső, a kárt fokozza a rendkívül nagy károkat okozó beállott áradás, illetve a hegyekről lezuhánók patakok iszapos kiöntései. P e s t vármegye gödöllői járásában 27. és 28-án volt jégverés — a már említett károkon kívül a jég Isaszeg, Pécel, Rákos, Csaba, Czinkota, Tarcsa s még más helyek terményében tett nagy károkat. G ö m b ö r vármegyében a tornahelyi, rimaszombati járások károsodása 40—60 százalék. N ó g r á d vármegye gácsi járásában a rendkívül nagy mérvű erős jégveréssel párosult zivatar több község termését teljesen tönkre tette. A kalászosok össze vannak törve s a kertiek levelei és szárai a földön hevernek.

Heves vármegyében Hatvanban is volt jégverés körülbelül 20 százalék kárral. Hont vármegye ipolysági járásában a jégverés az összes vetésekben nagy károkat okozott. U g o c s a vármegye tiszántuli járásában némely község határát a jég nagy részben tönkre verte. A r a d vármegye eleki járásában 29-én este a sűrű dió nagyságú jég Lükös-háza határát teljesen tönkretette. C s a n á d vármegye nagy részében szintén volt

len, hogy meg fog lapulni a kuleslyuknál bizonyos okoknál fogva.) míg a bájos Rabné elpirulva, de bátran felelt:

— Hát kérem tisztelettel, mi bizony tegnap kikoszorúztuk István urat.

Bál uram ezt hallva, majd hanyat esett a pamlagon s tágra nyitott szemekkel kérdőleg bámult az özvegy arcára, a ki kis szünet mulva kissé zavartan folytatta:

— Mert hát, tetszik tudni, beláttam, hogy az én Eszterkém szegény leány s ő meg gazdag, nemes családból való . . . Hát aztán azért . . .

Itt aztán hosszabb szünet állott be, mialatt Rabné szendén nézett maga elé a földre.

És a szógazdag Bál urnak — miért-miért nem — oly nehezére esett a szólás, hogy a felelet helyett inkább ő is oda nézett a földre, a hol tekintete makacsul megmaradt két kis csokros topánkába bujtatott lábcskákon.

Egészen bizonyos, hogy a gyenge erkölcsű emberek azt hiszik, hogy most Bál urnak eme kijelentésére fel kellett volna keini és haza menni; de Bál uram szigorú erkölcsű nézetével és hagyományos külön eszével másképp gondolkodott. Hogy ugyanis nem történt-e itt egy újabb sértés a familia becsületén eme csufos kikoszorúztatás ténye által. Mig ezen jogos aggodalom foglalkoztatta a szigorú embert, szemével teljesen véletlenül oda tévedt a formás özvegy telt keblét rejtegető csipkefodrok virágaira, a melyekkel idegesen babrálgatott egy kis kéz rózsaszínű uj-

jaeskája, a szép szövetruhába megfeszült kerek karkokra, a rózsalevel-fű lecskékre, a gesztenyeszínű dus szemöldökre, miközben azon világos meggyőződésre jutott, hogy míg egyfelől a becsület megvédett, másfelől a kikoszorúztatás szegénytelen ténye által érzékenyen megsértett s e szegényérzet nyomása alatt hosszabb ideig sunyított a szép asszonyra, a Bálók-törhellen kitarításával, míg végre némi kevélységgel felelt:

— Asszonyom, tudja meg, hogy Bál-sarjat még nem koszorúzt ki sehol senki a világon

— Istenem! — sópáncodott Rabné ellenállhatatlan bájjal lépdesve kötője szélét, — hiszen én ezt az önök érdekében véltem tenni.

— Semmi mentés, asszonyom, semmi mentés, tiltakozott Bál ur mindjobban és melegebben érezvén, hogy neki most e kényes ügyben ezzel az asszonnyal mélyebb tárgyalásra kell ereszkedni, a mi végett közelebb húzódtott hozzá és makacsul ismételtette: — Semmi mentés asszonyom, semmi mentés.

Rabné fölemelte tekintetét s kéjt sugárzó szemével rá tüzelt a becsület e szigorú őrére, aztán oda hajlott hozzá s kezét gyöngöden megérintve, megvesztegető nyájassággal szólt:

— Édes jó uram, a legtisztább hittel mondom, hogy ezzel nem akartam sérteni a nemes családot.

És a nagy haragu ember minél tovább érezte széles kezefején a bársonyos kacsó me-

legét, annál élénkebben érezte, hogy ő egy kikoszorúzott kérőnek a nagybátyja kit most azal az eperajkakkal bátran ki lehet nevetni s e végből az okos megoldás felé közeledvén, tartalmas rövidséggel felelt:

A dolgot ki kell reperálni, ki minden áron.

— Igen, de hogy?

Bál uram rövid habozás után fölkapott fővel felelt:

— Hát oda kell adni azt a leányt annak a galiba csináló semmiházi gyereknek és punktum!

A szép asszony megrezzent és tiltakozva szólt:

— Ezt nem tehetem . . . nem, nem tehetem.

Bál uram büszkén emelte föl a fejét s hosszan nézett az özvegy szeméi közé, de látva a bátor és nyílt tekintetet — az a meggyőződés keletkezett benne, hogy — terrengettét — hiszen itten követelni nincsen joga és e végből ezre nyájasan kiderült s a szép asszony kezét leereszkedőleg megszorogatva szóllott:

— De hát már hogy ne lehetne?

— Nem egymáshoz való.

— Ki meri azt mondani?

— A világ.

És e szavakra Bál uram által a világ oly hatalmasan összeszidatott, amint csak megérdemelte, melyek után fényesen beigazolta hogy bolond ember, aki ad rá valamit. E nagy igazság kifejtése után ismét nyájassá lett

ugyanakkor jégverés nagy károkkal, a mező-hegyesi ménesbirtok egész területét jégeső érte, legnagyobb a kár Kis-Peregen és Kárácsházán. Szabadka Palics határában 29-én este a jégverés 15—25—50 százalékat okozott; a meteorológiai intézet jelentése szerint Szeged és volt jég. Szatmár és vidékén a rendkívüli nagy vihar és jégverés a buzában, tengeriben és gyümölcsökben nagy károkat okozott. Háromszék vármegye kézdi járásában — mint utólag értesülünk meg 25-én nagy károkat okozott a jég és vizáradás.

A földmivelésügyi magy. kir. miniszterhez a viharok és jégverések által okozott károkról újabb a következő tavoratok érkeztek a gazdasági tudósítókól.

Bereg vármegye szolymai járásában június 29-ről 30-ára virradólag 12 és 3 óra között óriási vihar, zapor és jégeső volt, mely sok fát tövestől kicsavart vagy letört, szénaboglyákat elhordott, a gabonaműveket földre terítette a veteményeseket is megkárosította. A mezőkászonyi és munkási járásokban is nagy károkat okozott a rendkívüli vihar és jégverés.

Ugocsa vármegye tiszán-ineni járását 30-án délután érte a vihar és jég, mely éjjelkor ismétlődött; Csöpe, Hetény, Szoma, Nagyszőlős községek határát is elérte. A járásbeli községekben átlag 70%-a pusztult el a termésnek úgy a kalászköböl, mint a kerti vetemények, gyümölcs és szőlőből is.

Komárom vármegye udvardi járásában a mogyoró s nehol dió nagyságu jég egész 50 százalékgig terjedő kárt okozott, kivált az árpavetésekben és dohányban.

Az aratási munkálatok a beérkezett jelentések szerint Szegeden, Pest, Hajdu, Borsod, Heves, Csanád, Szabolcs, Bihar, Zemplén, Jász-nagykunszolnok, Torontál, Somogy, Veszprém stb. vármegyékben általában ott is zavartalanul folyik, a hol a jégverés a terményekben kárt okozott.

Egyben megemlítjük, hogy a földmivelésügyi miniszter egyidejűleg kiadott rendeletével felhívja a gazdasági tudósítókát és a vármegyei gazdasági egyesületeket, hogy a vihar és jégverés által okozott károkat lehetőleg részletezzék s a károsodott terület nagyságát és a kár mérvét is feltüntetve jelentést tegyenek.

s a kis fehér kacscól a jó siker érdekében hamiskán megpokolva, folytatá:

— Nos hát, szép asszonyom, legyünk egy kicsit engedékenyek. Ha egyébiránt nem, hát az én kedvemért, ezért a kissé deres fejű, de még igen fiatal szívű Bál Péterért, aki — teringtét! — még árkon-bokron átugrik, ha mód adatik neki erre.

— De Bál ur, — felelt megható szendességgel az özvegy, — most már úgy is hiába lenne, mert István ur bizonyosan meg van sértve s most már ő mondana a Eszter kezéről.

Bál föl kaczagott.

— Ha ha! István ur! No attól ne tössek félni. Hiszen majd adnak én neki egy tisztességes leányt elcsábítani, aztán nem elvenni. Hiszen csak velem kezdjen, tudom Isten megkeserüli a kölyök. Kérem ezt reám bízni és most ezennel — s itt különösen ellágyult — ünnepélyesen újra megkérem Eszter kezét István öcsém részére.

Rabné e szavak után hosszasan nézett a fiatal szívű emberre, a ki e perczen még jobban érezte, hogy még sok fiatal bolondságra érez képességet magában s kezét bensőleg megrázza szólott:

— Ön nagyon derék ember, Bál ur! Most már, megvallom, nincs okom az aggodalomra. Beleegyezem tehát, hogy Eszter és István egymásé legyenek.

Bál Péter e győzelem örömeinek, vagy valamely más érzelmek hevében, a mit megállapítani nem lehet, megcsókolta a kezében nyugvó kis kezét, sőt — látván, hogy el nem

Nagyváradi és vidékén tegnap este óriási vihar vonult át. Tízóra felé az egész menyboltozott vakító fény borította el, mintha a nap sütött volna, Csakhamar óriási vihar tört ki, a mely porfellebbe borította az egész várost, házfedeleket bontott le, fákat csavart ki és hosszú kerítéseket döntött le. Mintegy 10 perezig sűrű jég hullott, sok kárt okozva a szőlőkben és a kertekben. A nagyváradi közuti vasut a László-fürdőből 10 órakor elindult és kirándulókat vivő személyvonata a külvárosban összeütközött négy teherkocsival, melyeket a vihar a közlekedő pályára hajtott s amelyekbe a lassan haladó vonat mordonya beütközött. A mozdonny után levő személykocsinak mindkét ütközője kettétört s az utasok egymásba ütköztek. A mozdonnyvezető lélekjelenlétével nagy szerencsétlenségtől mentette meg az utasokat. A vihar 12 óra felé elesenededett.

Szatmár és vidékén a rendkívül nagy vihar és jégverés a buzában, tengeriben és gyümölcsökben nagy károkat okozott.

KÜLFÖLD.

Statárium Galicziában. Az osztrák minisztertanács határozata következtében Nyugat-Galiczia harminczhat kerületében kihirdették a statáriumot és ezzel kapcsolatosan felfüggesztették a személyes szabadság, a magánlakás joga, a levéltitok, az egyesülési és gyülekezési és a sajtószabadság védelmét. A statáriumot a büntető perrendtartás értelmében az illető kerületekben kört és dobszó mellett hirdették ki. Együttal falragaszokkal, a lapokban és a templomok szöszkére is közhírré tették. A kihirdetést azzal a parancsával köztölték össze, hogy mindenki tartózkodjék oly büntények elkövetésétől, melyekre a statáriumot elrendelték és hogy mindenki vesse alá magát a rendelkezéseknek, mert ellenkező esetben mindenki halállal bünhődik. Mint statáriális bíróság az illető kerület elsőfoku törvényszéke itélkezik négy bíróból álló tanácsban. — Az egyik bíró az elnök. — A bíróság mellé katonai asszisztenciát adnak és gondoskodnak arról, hogy pap, törvényszéki orvos és a hóhér is mindig kéznél legyen segédeivel.

A bécsi és a lengyel lapok konstatálják, hogy a zendülő parasztok zavargását évek hosszú során át folytatott antisemita agitáció

vonatik tőle, odavonta széles keblére, a hol erős dobogások voltak érezhetők s aztán oly gyöngéden és vágyteljesen nézett a fényes tükrű nagy szemekbe, hogy ismerve rideg természetét, csodálkozunk kell s elragadtatással rebege:

— Köszönöm, köszönöm... boldoggá tett. És az a kis kéz sokáig ott pihent Bál uram lazasan lüktető keblén.

Pedig ha az a kis kéz elvonatik onnan és nem viszonozza a gyengéd szorongatást, ha az a beszédes tekintet nem néz oly biztatólag rá, és ha — mondjunk ki — Bál Péter nem éppen olyan bolondos vén gyerek, mint a többi, akkor itt elvážhatnám a dolog fonálát, de úgy ki kell még jelentenem, hogy Bál Péter e pillanatban a saját megfiatalodott szívét illetőleg is gondolt valamit, ami bármennyire fiatalosnak látszott is, meg mert volna rá esküdni, hogy az jól van gondolva s rettenetes tudna lenni, ha valaki erre a fejét csóválni merné, vagy erről őt lebeszélni akarná.

És e gondolatnak édes szégyenkezések közepett kifejezés is adatott.

Hogy miképpen és mily összefüggéssel fejeztetett ki s hogy a gyönyörű özvegy némi zavar után mily szendességgel és hirtelen támadt benső ellágyulással borult a nyakába és suttogá rá: «az öné vagyok» ezt nem fejegetem, csak arra vagyok kíváncsi, hogy ily körülmények után, miképpen fog Bál Péter beszámolni Teréz néniének.

okozta. Ebben a tervszerű agitációban nagy része volt a lengyel nemességnek, a slachtnak, mely a saját tömérdek hibájáért egyháritotta el magát a felelősségre, hogy a zsidókat vetette bűnbakul a parasztok nagy bosszújának.

Most azonban, hogy a zavargás elfojtása már a legszigorubb kivételes intézkedéseket teszi szükségessé, a slachta is aggódni kezd, mert a lengyel históriából jól tudja, hogy a galicziái parasztlázadások végsőképpen mindig a birtokos nemesség ellen irányultak.

A francia kormány nyilatkozata. A kamara mai ülésén Brisson miniszterelnök feszült figyelem közt olvasta fel a kormány nyilatkozatát. A kormány utal a kamara szavazatára, amely megmutatta, hogy azt akarja, hogy csupán republikánus szövetség kormányozza az országot. A kormány nek az akarat, hogy megvalósítsa ezt. A kormány szívesen látná, ha a parlament két nagy reformra szentelné munkáját. Az első az adóreform. A kormány a személyi és az ingóságokra vetett adó, valamint az ajtó és ablakadó megszüntetését fogja javasolni és helyökbe oly jövvelmi adót szándékozik állítani a mely minden zaklatás vagy kínos kihallgatás mellőzésével a vagyoni külső ismérvein fog alapulni és degressiv lesz, hogy a kis adófizetők terhein könnyítsenek. A második reform a munkás otthonok kérdését illeti úgy a városokban, mint a vidéken. Függetlenül e két közreformtól, törvényjavaslatokat fog előterjeszteni a kormány a hagyatéki adóra, az italdó reformjára és földmives kamarák felállítására vonatkozólag. A kormány loyális fogja alkalmazni a fennálló gazdasági regimét, a melynek állandósága az iparosok és kereskedők érdekében elengedhetlen. A kormány tanulmány tárgyává fogja tenni azokat a módokat, a melyekkel a spekulációnak az iparra földmivelésre és kereskedelemre nézve káros tulpapásait korlátozni lehet.

A nyilatkozat ezután így szól: «Az elődeiktől örökölt hagyományhoz híven Önök a honvedelem segélyeszközeit a tökéletesség legmagasabb fokra törekednek juttatni. Nem szabad visszariadni semmi áldozattól mihelyt arról van szó, hogy az a pénz, a melyet a hadsereg és a hadi tengérszerep költenek tenyleg gyarapítja a hajóhadnak és a hadseregnek a haza e két drága megtestesülésének erejét.» — A kormány továbbá javaslatba fogja hozni a gyarmati hadsereg kérdésének megoldását, hogy a gyarmatok védelmét biztosítsa. Előkell segíteni az értelmiség és a tőke kivándorlását a gyarmatokra. Franciaország külpolitikáját — mondja ezután a nyilatkozat — egy népszerű és az idő által már tisztázott szövetséghez híven ugyan az a nemzeti érzés fogja ezután is áthatni, a mely ezt a nagy aktust inspirálta.

Az osztrák helyzet. Gróf Thun miniszterelnök a csehokkal a nyelv kérdés megoldása céljából tárgyal. Ha a csehekkel valamely megegyezésre jut, akkor a németekkel folytatja a tárgyalásokat, végül pedig közös tanácskozássra öket ösze. Ebbe azonban aligha mennek bele a németek mert addig szöbbssem álnak Thunnal — míg a nyelvrendeleteket vissza nem vonja. A helyzet annál inkább komoly, mert a koronának az a nézete, hogy a nyelvrendeletek visszavonása előtt a csehnek és németeknek egyezsögre kell jutniok Valószínű azonban, hogy a kormány akarva nem akarva is kénytelen lesz visszavonni a rendeleteket, de ebben az esetben rekompenzálnia kell majd a cseheknek s így a csehek a nyelvharez révén mindenesetre csak nyerni fognak.

A háboru.

Havanna, jun. 30. Egy amerikai csapat f. hó 28-án három panczolos hajó lassu tüzeléséttől támogatva Turgidera de Aguderoson át a vasut mentén Silvoney-ig előnyomult, azonban visszavonult, miután a spanyol előőrsökkel kölcsönösen néhány lövést tettek egymásra. Három nap óta tesznek kísérletet az amerikaiak, hogy a tongarpart különböző partjain tűzérseget szállítsanak

partra. Néhány jármű azonban zátonyra jutott és csak nagy fáradsággal tudták megmenteni az ágyukat.
 Havanna, jun. 30 Arolas, Havanna volt katonai kormányzója felfüggesztette azt a rendeletet, amely az élelmi szerek árát megállapította. Az árak jelentékenyen emelkedtek, — minek következtében Arolas ismét életbe léptette a rendeletet, hogy a visszaéléseket megakadályozza. Ezt az intézkedést általánosan helyeslik.

Iskolák építése.

Jó ideje múlt már, hogy a helybeli szakörök kimutatása, de meg egy magasabb helyről jött felhívás szerint is 15 új elemi iskola felállítását sürgettetett meg a nemes város. Ennek dacára meg ma is ott vagyunk, hogy a jövő hó 20-án megnyitják iskolai év kezdetén szorongási megtöltik a heringmódra összehúzott gyermekek a rendelkezés alatt álló tantermeket.

Nem vádolunk senkit, mert a jóakarattal párosult ügybiztoságot minden erre hivatott tényezőben feltételezzük, de azt az eljárást, melyet a mostani iskolák építésével kapcsolatban tapasztalunk: nem tarthatjuk célravezetőnek.

Eddig ugyanis az volt a szokás, hogy ott, ahol tankötelesek létszáma megkivánta: vagy új tanterem építettek, vagy a meglévőket egyszerűen átalakították. Ma meg már az a gyakorlat, hogy a régiek beszüntetésének és a mennyre csak lehet, a város vege felé jól kitolva, csoportosítva újakkal pótolassanak. A régiek eljárás mindenkor tanterem szaporítással járt, míg az újabb eljárás-al körülbelül annyit veszítünk, amennyit nyerünk. No hát ha valaki azt hiszi, hogy így a közel jövőben elegendő tantermünk lesz, az nagyon eszalakozik.

Ma a közoktatási törvények előre haladott korában már nemcsak az a feladat vár reánk, hogy a régen alkalmatlannak talált tantermeket újakkal pótoljuk, — mert ezt már régen tenni kellett volna, hanem az is, hogy a folyton szaporodó tankötelesek befogadására mihamarabb alkalmas és elegendő tanhelyiségről gondoskodjunk.

A város keleti oldalán befejezett iskola-építés segített-e a tanterem hiányon és a túlméltóságon? Nem biz a, mert ott az osztályok fellebbevétele ma is elég leküzdhető zürzavarral jár, a beszüntetett tantermekből kiszorult gyermekcsereg most is az árok-utcai tanítószobáskájában szorong, vagy a pacsrta-utcai szűk oduban nyomorog, egy nagy részt pedig a csapó-utcai iparos tanoncziskola kénytelen ideiglenesen befogadni.

És ha már a keleti oldalon kiűtött kedvezőtlen eredmény eléggé meggyőzött bennünket a felől, hogy az újak mellett a régiek iskolákra is föltétlenül szükség van: itt az ideje annak, hogy a város nyugoti felén még birtokunkban levő két régiek tanterem nélkülözhetetlen voltát is kimutassuk.

Egyike ezének a Kis Mester utcán 1100. vagyis Bethlen utca 2 sz. a. álló év. ref. leányiskola. A mily hezagpótló volt ez a multban, oly életszükségletté vált ma; mert ez van hivatva arra, hogy az Ispotályban, Miklós utcán, Hatvan külvároson, N. Mester utcán, N. Peterfián és részben Árok utcán felszaporodott vagy felszaporodandó felesleges létszámot levezesse; ez van hivatva arra, hogy az itt támadható iskolahiányt pótolva a másféle iskolákba való szivárgást ellensúlyozza s a templomhoz közelségénél fogva ev. ref. egyházunk érdekeit is inkább kielégíthesse. Szép fekvésű nyílt és tágas udvara az utca felől 24 m. szélességgel, befelé pedig 42 m. hosszúsággal bármelyik oldalán beépítve nemesek óvodának lenne jó, mint a minek némelyek elvonni szeretnék, hanem iskolának s mindenkor teljesen megfelelő. Azt az őr, melyet ezen iskola beszüntetésével érdekeinken ütünk: nem pótolhatjuk többé semmivel, még azzal sem, ha a messzebb eső új iskolánál 3-dik tantermet építünk, mert az iskola

helyiség megválasztásánál egyházi szempontból a posztó is sokat határoz.

A másik, a Nagy-Mester-utcán levő régi iskola. Ha már ennek szomszédságában épített most két leánytanterem, le kell mondanunk azon óhajunkról, hogy ez is leányiskolának maradjon meg, de mivel a tandíjzétéssel terbevelt központi fiúiskola nem sokára felépül, s ezzel kapcsolatban a főiskolában levő elemi tanteremeket is azonnal ki kell üríteni: már most sürgős feladataink gondoskodni a felől, hogy a főiskolából kitelepitendő 400-ra menő gyermekcsereg azon része, mely a tandíjzétésre képtelen: megfelelő elhelyezést találjon. Mi lenne erre alkalmasabb, mint az a czélra átalakítandó N.-Mester-utcán levő régi iskola.

Mindezekből a következők, hogy ha a nemes város új iskolákat épít, ne vonja el rendeltetésétől azokat, a melyekre úgy is szükség van, vagy is a mit egyik kezéből áldozatra kész nemes elszántsággal nyújt, ne vegye el a másikkal.

Táviratok.

Hock kontra Nemes.

Budapest, jul. 1. (A »Debreczen« ered. táv.) Nemes plebános és Hock János orsz. képviselők voltak jelölve a budavári plebánosi állásra, mely ma került választás alá. A szavazás eredménye az lett, hogy az agyontámogatott Hock öt szótöbbséggel elbukott Nemes-sel szemben.

Apponyi Albert fia.

Budapest, jul. 1. (A »Debreczen« ered. táv.) Apponyi Albert grófnak a nemzeti párt vezérének, ki ezélt egy évvel vezetett oltárhoz egy osztrák grófnót, ma Eberhardi nyaralójában fia gyermeke született.

A törökök pusztításai.

Athen jun. 30. Azon kihágásokra vonatkozólag, melyeket The s s a l i a k i ü r i t é s e u t a n a görög lakosság a muzulmánokkal szemben a híresztelések szerint elkövetett, a görög kormány a legtöbb esetben elismerte a híresztelések igaz voltát. A hatóságok pedig megállapították hogy több muzulmán majorságot, tanyát és lakóházat megrongáltak és felperzselték. A görög kormány azt is értesére adta a magas portának, hogy minden, — a kihágások következtében kárt szenvedett muzulmán megfelelően kártalanítani fognak.

A görög trónörökös pár utazása.

Kronberg, jun. 30. A görög trónörökös pár három hetre Angliába utazott. — Gyermekeik Fridshof kastélyban maradnak.

Szerencsétlenül járt turisták.

Lüzern, jun. 38. A virvaldstati tavon, Megen mellett, a tegnapi vihar alkalmából felborult egy csónok, amelyben öt angol turista volt. Egy ur és egy hölgy a vízbe fult, a többieket megmentették.

Aratás Békésben.

Budapest, jun. 28. Békés vármegyében az aratás minden baj nélkül fog lefolyni. D o k u s György főispán végigjárta az agrárszocializmus által leginkább inficiált szeghalmi járást és meglepéssel constaltta, hogy a munkások hangulata teljesen nyugodt.

A francia gabonavásár.

Páris, jun. 40. A minisztertanács elhatározta, hogy a gabonavámokat a folyó évi július 1-től levonás nélkül beszedi.

A szövetségi alkotmány revíziója.

Bern, jun. 30. Mindkét szövetségi tanács végleg megállapította a szövetségi alkotmány revízióját az egységes polgári és büntető törvényhozás behozatala czéljából. A revízió még népszavazás alá kerül a minek határidejét a szövetségtanács előreláthatólag a késő őszre fogja kitűzni.

Tűzvész.

Szt.-Pétervár, jun. 30. Odesszában és Chersonban nagy tűzvész dühöngött. Odesszá-

ban, ahol a tüzet előkelő negyedben a vízvezetési cső megsérülése miatt nem tudtak azonnal megfékezni, az anyagi kár mintegy fél millió rubelre rug. Ahersonban, ahol több városi üzlet égett le, szintén tekintélyes öszszszegét tesz ki a kár.

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Reich Jenő és Társa jelentése. —

Távirati tudósítás.

jul. 1.

Határidőüzenet.

Zárul 1 órakor.

Buza őszre	9.02
Buza tavaszra	9.48
Tengeri	5.19
Rozs őszre	6.70
Zab szeptemberre	5.72

Értéktőzsde,

Zárul 1 órakor.

Osztr. hitelrészvény	360.30
Magyar	396.—
Államvasuti	362.50

A bicikli védelme.

Van még itt szív a közérdek iránt és van azon urnak is szive és ötlete, a ki szintén a biciklire vetette magát egész szellemi képességével és ezt, mint olyant, egész vehemenciával tanulmányozza. Mint adóalanyt fölfedezte már egy más finánczenie, az ő találmánya egészen más és ér annyit bizást, mint a társfelfedező adózási terve, melyről egyébként a szóban levő bicikli-tudós valami sajátos lenézéssel nyilatkozott.

Fölment a rendőrségre és magyarázta: — Ez kérem eldobandó, mert adó van elég, — azt méltóztatik tudni, azonban — rendőr nincs elég.

— Mit akar ön a rendőrökkel? Mint a tudósok szokták, ő is fölfelé simitá a homlokát és az öt uja elveszett a frizurájában.

— Hiszen éppen ez! — mondá jelentősegteljesen és diadallal. — Éppen ez. Az én eszmém, uram, a biciklit, mint olyant, örök megvédelmezni — a tolvajoktól.

Nyelt egyet és h zza tette még gondolatlanul:

— Jobban, mint a rendőrség.

— Kérem, ne kritizáljon itt.

Ő indignálódik.

— Na hát nincsen igazam, hogy az utóbbi időben nagyon lopják a biciklit. Kérem én a rendőrségtől elismerést várok, nem ezt. Kérem, mert ha meghallja tekintetes kapitány ur az eszmém azt mondja, hogy az adó eszme az ostobaság ehhez képest.

— Csak ki vele hát.

— Kérem az nem megy olyan könnyen, Kérem azt tudni kell, hogy a bicikli ma már olyan közlekedési eszköz, melyre nagy szükség van és mentől több bicikli lessz, annál több bicikli lopásra is lehet kilátás. Nemde, ezt jól sejtem?

— Ugyan kérem, ne beszéljen annyit. Az eszmét mondja ha akarja.

— Azt mondom, hogy a lopások ellen épp úgy biztosítani kell és biztosítani lehet a biciklit, mint a lovat uram, mint a lovat. . . Érti már? Uram érti-e?

— No?

Örömkötöréssel bökte ki az eszmét a fölfedező:

— B i e z i k l i p a s s z u s t a d j a n a k k i . . .

A kapitány nevetett és a bicikli-tudós e bántotta.

— Ön nevet?

— Persze! Hogy beszélhet ilyet!

Ekkor mérgesen fujt egyet:

— Ez nem igazság, még a disznónak is van védő-passzusa, pedig az nem közlekedési állat. . . Ez nem igazság. . .

Most pedig a kapitány vette el a szavát:

— Nézze, igaza van, hogy a disznónak is van passzusa, de nézze, — nem olvasta a mai újságba, hogy mégis hogy lopják. . . .

— Az ám, az ám, — elmélkedett a hízikli tudós és eszméjével visszavonult.

De csak, amint mondá, rövid időre, mert újra előjön a megfejelt eszmével.

HIREK.

Személyi hir. gróf D e g e n f e l d József főispán tegnap este Feketetagra utazott honnan csak holnap tér vissza.

*** Az ág. ev. egyházmegye közgyűlése.** A tiszavidéki ág. ev. egyházmegye nagy érdeklődés mellett tartotta tegnap meg a közgyűlést Debreczenben: M a t e r n y Lajos főesperes és dr. M e s k ó László orsz. képviselő egyházmegyei felügyelő elnöklése mellett. Meskó László beszédében felemlíti, hogy az új egyházmegye bár meg csak fel éve van meg, máris szép eredményeket ért el. A további virágzása attól függ mennyiben érdeklődnek és buzognak a hívek az egyház ügyeiért. Örömet fejez ki a felett hogy a tiszai egyházkerület felügyelőjévé S z e n t i v á n y i Árpád választott meg, akit jul. 10. igtatnak be ünnepélyesen új méltóságába. Beszéde további részében helyteleníti azt, hogy sokan ellenzik, hogy a lelkészek fizetésemelést fogadjanak el az államtól. Holott amit a magyar állam ad, az nem ajándék s a fizetésemelést minden magyar ember emelt fővel fogadhatja el. Meskó L. után Materny Lajos főesperes beszélt. Szólt az ország szomorú gazdasági viszonyai által teremtett helyzetről, szocializmusról, mely sok gondot ad a vezetőknek; de e mozgalmakat esendőrszuroponnyal elfojtani nem lehet. A vallás erejétől, az igaz keresztény szeretettől várható a bajok orvoslása. Az egyház vezetőit és különösen a lelkészeket ebben az irányban kitartásra és lankadatlan munkára buzdította. Ezután megválasztották az egyházkerületi közgyűlési képviselőket, módosították az egyh. megyei alapszabályokat, szervezték a missziói köröket Szabolcs, Ung, Bihar, Marmaros megyében. Több kisebb jelentőségű ügy letargyálása után a jövő közgyűlés helyéül Nagyváradot jelölték ki.

*** Vizsgálatok a rendőrségnél.** Gróf D e g e n f e l d József főispán titkára V i c z i á n István min. fogalmazó kíséretében immár befejezte az összes rendőrségi hivatalok megvizsgálását.

*** A korecsárosok réme.** — Megirtuk volt lapunk tegnap számában annak a két körmönfont jómádnak a viselt dolgait, akik a korecsárosokat zsarolták sorra, a pénzügyigazgatóság kiküldötteinek mondván magukat. Erdélyi Sándor díjnok, aki polgári biztos gyanánt szerepelt ezeknél a manővereknél, már az ügyészségnél elmélkedik rosszul sikerült vállalatát fölött. Ma délelőtt Bánk József pénzügyőri szemlész is az ügyészség kezére került, hova a rendőrség szolgáltatta át. — Bánkot a város területén fogta el a rendőrség. Ügyük egyelőre a vizsgálat stadiumában van. Ennek befejeztével teszi meg az ügyészség vádindítványát, hogy a két család elvegye méltó jutalmát.

*** Tanárnő választás.** A debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskola igazgató tanácsa tegnap délutáni gyűlésén az üresedésbe jött tanári állásra Zalay Emma kisasszonyt, Zalay Márk akadémiai tanár leányát, ki a nyelv és történeti szakaszból az állami polgári iskolai tanítóképzésében épen csak f. é. június havában tette le jeles sikerrel a tanári vizsgát — egyhangulag megválasztotta. Gratulálunk ugy a felsőbb leányiskolának, mint a jelesen képzett tanárnőnek.

*** Szomorú levél szomorú időkből.** Kolozsváron egy uriház padlásán a lim-lom között finom női vonásokkal irt levelet találtak mely Albrecht főherceghez Magyarország egykori tejhatalmu helytartójához volt intézve. Sárga a papírja, s néhány helyütt a betűket elmosta rajta írójuknak könnye, a ki bizonyára szintén pihen már valamelyik temető-kertbe.

Olyan tragédiát mond el ez a levél, mely abban a szomorú időben száz meg száz magyar családnak volt sorsa. Ime még a mi olvasható érdekes szövegéből:

Fenséges Ur, Kegyes Császári Királyi Helytartó!

A leirhatatlan banat és tergernyi szenvedés iszonyu súlyától leroskadva remegő kézzel nyulok toll után, hogy Fenséged magas színe előtt leborulva, könyörületes szívéhez esdököljem.

Atyám rab! Halálra ítélve várja a retentő órát, mely végleg elszakítja egyetlen gyermekétől! . . . Oh, legyen irgalom fenséged szívében! Ne engedje, hogy egy mindenétől megfosztott árva báró leány a nyomor karjaiba taszítsasék, ne engedje, hogy egy főnemzes, — az Atyám — ártatlanul a bakó kezében haljon meg.

Kegyelem! Kegyelem! Ha kell, leomdok rángomról, nevemről, mindenről mi a mult-hoz és hazámhoz köt, elbujdosom méltatlanul meghurczolt atyámmal együtt messze idegenbe, hol senki sem ismer, dolgozom éjjel-nappal, két kezem keserves munkájával keresem a mindennapi kenyeret, csak hogy megmenthessem őt, az én drága, édes, jó atyámat!

Sorsunk fenséged kezében, A Mindenható Isten áldása legyen fenségeden, bármiként ítélkezik is feledtünk!

Alojzia

Majthényi báró leánya.

*** Ovodások vizsgája.** Az E ö t v ö s utcai kisedővodában ma délelőtt volt a vizsga. A községi iskolások részéről megjelentek S i m o n f f y Imre polgármester, R o n c s i k Lajos és K ö r n e r Adolf tanácsnokok.

*** Az Erekllyemuseum.** A 48-as erekllye muzeum a Stefánia uti műcsarnokban van be rendezve. Gróf Kreith Béla a muzeum tulajdonosa kérte a fővárost, hogy a helyiség használatát engedjék át egy évre, mert az elhelyezett tárgyakat alkalmas hely híján nem tudja hamarosan elszállítani. A közgyűlés kérését azzal teljesítette, hogy a műcsarnokban nemcsak a helyiséget, de a mellékfolyosókat is átengedte. Eme közgyűlési határozatot azonban Kreith hiányosan kapta meg, mert abból a folyosók használatát kihagyták s csupán a használt helyiség használatának a meg hosszabbításáról adták ki a határozatot. Kreith e miatt kénytelen volt újra kérni a folyosókat, természetesen hivatkozva a közgyűlés határozatára. A tanács tárgyalta Kreith kérését s azt pártolólágg terjesztette a közgyűlés elé. Remélhetőleg, az erekllyemuseumnak nem lesz sokáig szüksége arra, hogy raktárhelyiségbe egyen.

*** Nemzetközi igazolójegy.** A belügyminiszter felhívja a hatóságok figyelmét Lauksch Vilmos kiadásában megjelent nemzetközi igazoló jegyre. Ez a portéka tulajdonképpen egy tarcsaszerű kemény papírból készült fedél, melyben egy arckép számára hely van. Az arcképnek a tulajdonosával való azonosságnak bizonyítására hely van hagyva közjegyzői pecsétnek, mi által az igazolvány olyan hivatalos jellegű nyer, mely alkalmas tájékoztatlanok megtévesztésére és külföldi utlevéllel való visszaélésre ad alkalmat. Utasítja ezért a miniszter a hatóságokat, hogy ezen jegyek árusítását tiltsa be.

*** A kórházak réme.** Eisenstoff Antal harashti illetőségű mankásra hívja fel a belügyminiszter a hatóságok figyelmét. Eisenstoff abból él, hogy különböző betegségek ürügye alatt kórházakban tartatja el magát.

*** Dohánygyári mankások tánczvigalma.** A dohánygyár munkásai f. hó a-én táncmulatságot rendeznek, melyre a következő meghívót bocsátották ki: A Debreczeni dohánygyár munkásai a tisztai és altisztai kar támogatása mellett saját betegsegélyző pénztáruk gyarapítására 1898. évi július hó 9-én szombaton a nagyerdei nyári vigadóban tánczchal egybekötött zártkörű nyári mulatságot rendeznek. Kezdeté este 8 órakor. Belepti-jegy

személyenként 2 korona Jegyek előre vált-hatók; a rendezőségél a dohánygyárban, a főtőzsdében s a mulatság estéjén a pénztárnél. Felülfizetések a jótékonycél érdekében köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyug-táztatnak.

*** Próbaéneklés.** A váradutczai izr. imaházban ma vagy holnap a prágai legnagyobb zsinagóga fiatal kántora a magyarorsz. származású Guttmann B. fog próbaként énekelni.

A kerékpár verseny programja.

Az alakulásban levő Debreczeni Kerékpáros egyesület Degenfeld-Sehomberg József gróf Hajduvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjának és németújfalui Simonffy Imre kir. tan., Debreczen város polgármesterének védnöksége alatt f. é. jul. 3-án az egyesület Margit-fürdői versenypályán, az aradi, kolozsvári és nagyvárad kerékpáros egyesületek közreműködésével első amateur kerékpár pályaversenyét rendezzi.

A verseny kezdete délután 4 óra 30 perckor.

Versenyzbizottság:

Versenyzbíró: Grzmalai lovag Dobieczki Sándor.

Czélbíró: Jekel- és margitfalvi Jekelfalusi Lajos vezérőrnagy.

Pályabírók: Boeckó Sámuel főkapitány, Vecsey Zoltán, Barzóffy Vincze és a versenyhez megjelent vendég kerékpáros egyesületek elnökei.

Indítók: Kacsó Ferencz és Dr. Glück József.

Időmérők: Aczél Géza főmérnök és Redl Siegfried.

Körszámláló: Szesztina Jenő alelnök.

Körjelző: Berger Jenő alelnök.

Versenytitkár: Dr. Freund Jenő titkár és Vásárhelyi József.

Versenytintőző: Laszgalner Kálmán elnök.

Orvosok: Dr. Gáspár Géza és Dr. Hütter Károly.

A verseny sorrendje:

- 1. Megnyitó verseny.**
Távolság: 1000 méter (3 kör.)
Tét: 1 korona.
Csakis a debreczeni kerékpáros egyesület tagjainak nyitva.
Elsőnek: Külön díszérem.
Másodiknak: nagy ezüstérem.
Harmadiknak: nagy bronzérem.
- 2. Vendégek versenye.**
Távolság: 2000 m. (6 kör.)
Tét: semmi.
A debreczeni kerékpáros egyesület tagjainak kivételével nyitva a megjelent vendég társ-kerékpáros-egyesületek tagjainak.
Elsőnek: külön díszérem.
Másodiknak: nagy ezüstérem.
Harmadiknak: kis ezüstérem.
- 3. Fő verseny.**
Távolság: 4000 m. (12 kör.)
Tét: 2 korona.
Csakis a debreczeni kerékpáros egyesület tagjainak nyitva.
Elsőnek: külön díszérem.
Másodiknak: nagy ezüstérem.
Harmadiknak: kis ezüstérem.
Negyediknek: nagy bronzérem.
- 4. Műkerékpározás.**
Tét: semmi.
Nyitva a debreczeni és vendég társ-kerékpáros egyesületek tagjainak.
Elsőnek: külön díszérem.
Másodiknak: nagy ezüstérem.
Harmadiknak: kis ezüstérem.
- 5. Nyeretlenség verseny.**
Távolság: 1000 méter (3 kör.)
Tét: egy korona.
Nyitva a debreczeni kerékpáros-egyesület azon tagjainak, kik versenypályán díjat még nem nyertek.

Elsőnek : kis ezüstérem.
Másodiknak : nagy bronzérem.
Harmadiknak : kis bronzérem.

6. Lassú verseny.

Távolság 100 méter (2/3 kör).
Tét : egy korona.

Nyitva : a debreczeni vendég és társ-kerékpáros-egyesületek tagjainak.
Legutolsó : kis ezüstérem.
Utolsóelőttinek : nagy bronzérem.

7. Gyors verseny.

Távolság 2000 méter (6 kör).
Tét : 2 korona.

Nyitva : a debreczeni és vendég társ-kerékpáros-egyesületek tagjainak.
Elsőnek : külön díszérem.
Másodiknak : kis ezüstérem.
Harmadiknak : kis bronzérem.

8. Vígás verseny.

Távolság : 2000 méter (6 kör).
Tét : 2 korona.

Nyitva : csak a debreczeni kerékpáros-egyesület azon tagjainak, akik ezen pályaverseny alkalmával első díjat nem nyertek.
Elsőnek : kis ezüstérem.
Másodiknak : nagy bronzérem.
Harmadiknak : kis bronzérem.

Azon versenyekben, amelyekben 3 vagy 4 díj van kitűzve, a 3-ik, illetve a 4-ik díj csak az esetben adatik ki, ha 5 illetve 6 versenyző indul.

Versenyszabályok.

Az összes kiírt versenyeknél a Magyar Kerékpáros-Szövetség versenyszabályai az irányadók.

Nevezések.

Az 1., 3., 5., 9. és 8-ik versenyszámra a nevezések f. évi jun 30-án déli 12 óráig zárt levélben az egyesületi pénztárnak Tikos József urhoz (Debreczeni kölesönös segélyző-egyesület, Zador ház) küldendők, kinek kezéhez a tét is lefizetendő.

A 2., 4., 6. és 7-ik versenyszámra a nevezés az illető verseny előtt a versenybíróknál történik.

A nevezésnek tartalmaznia kell,
a) a versenyző teljes nevét, állását és lakását ;

- b) a versenyfőtőny leírását ;
c) a versenyszám megjelölését.

1. A versenybizottság nevezéseket indoklás nélkül visszautasíthat.

2. Oly nevezés, melynek tétje a verseny megkezdése előtt be nem fizetve vagy a záridőn túl beérkezett nevezés figyelembe nem vétetik.

3. Nem versenyzők által való vezetés egy versenyszámmal szigorúan megengedve.

4. Minden versenyző köteles a futam alatt a versenybizottság által részére megjelölt és átadott színes zászlókat viselni.

5. A versenyzők felállítása az indulás előtt sorshuzás után történik.

6. Több mint 4 versenyző egy időben, a lassú versenyt kivéve, nem indulhat; ha valamely versenyre több nevezés történt, úgy több futam tartatik. A döntő futamban azon versenyzők futnak, kik az előfutamokban elsőnek vagy másodiknak érkeznek a kitűzött célhoz.

7. Elkerülés lehetőleg csak jobb felől történjen, bal felől csak az esetben van megengedve, ha az elkerülendő és a pálya belső szélé között legalább is 2 méter üres tér van. Ez elkerülés után csak 2 méter hosszban az elkerült előtt szabad a pálya belső oldalára betérni. Keresztezés vagy más rendellenes hajtás díjvesztést von maga után. Ily rendellenes hajtás és egyáltalában a futam szabálytalansága elleni óvasok az illető versenyszám után a versenybíróknál azonnal megteendőek. Óvasoknál 5 korona óvadékot kell letenni, melyet, ha a panaszt a versenybíró alaposnak talál, az illető visszakap.

8. A versenybíró határozata ellen fellebezésnek helye nincs.

9. Versenyezni csak illetet nem sértő sportszerű öltönytben szabad.

10. Hajtani csak jobbról balfelé szabad.

11. A pályabírók és felügyelő személy rendelkezései betartandók.

12. A felállítás ideje, valamint az utolsó kör jelzése haranggal történik.

13. A versenypályán átjárni csak az ezétra lefektetett átjárón van megengedve.

14. A pálya körön belül csak a versenybizottság tagjai, a versenyzők és az egyesületi választmányi tagok foglalhatnak helyet.

A verseny lefolyásának sorrendje.

Délelőtt 9 órakor gyülekezés a versenypályán és elindulás a vendég egyesületek kerékpáron érkező tagjai elé.

Délután 3 órakor a vendég kerékpáros-egyesületek, valamint a debreczeni kerékpáros egyesület összes működő tagjainak gyülekezése a Hungária kávéházban.

Pont 3 óra 30 perczkor egyetlek szerinti és kettős sorban kivonulás a versenypályára. 4 óra 30 perczkor a versenynek megkezdése.

Este 8 órakor társas vacsora és dijkiosztás a Margit-fürdő tancstermében esetleg a versenyterén. A társas vacsorán nem egyetli tagok is vehetnek részt. Egy teríték ára bor nélkül 1 frt 20 kr. — Jegyek Békés Lajos és Szent-Királyi Tivadar urak üzletében július hó 2-ig válthatók. A társas-vacsora és az esetleges táncz alatt Rácz Károly zenekara fog játszani.

Belépti jegyek a versenyhez.

Az egyesületi tagok tagsági jegyei az illetőknek belépti jegyül szolgálhatnak a részükre fentartott helyre.

Helyárak :

A tribünön :

Páholy (4 személyre) 5 frt.
Számított hely . . . 1 frt.
Ülőhely — 50 kr.

A tribünön kívül :

Ülőhely 40 kr.
Álőhely 20 kr.
Katoná- és deák hely 10 kr.

Belépti-jegyek előre válthatók : Szent-Királyi Tivadar, Békés Lajos és Sehwarz Daniel kereskedő urak üzletében, a verseny napján pedig délután 3 órától fogva a versenypályán.

Kelt Debreczenben, 1898. június 25-én.
A Debreczeni Kerékpáros-Egyesület választmányja nevében :
Laszgaliner Kálmán, Dr. Freund Jenő
elnök titkár.

TANÜGY

A budapesti m. kir. állami felsőbb ipariskolába (VIII. Nepszínház u. 8 sz.) a beiratás szept. hó 1-5 napjától 5-ik napjáig tart.

Az intézetnek 4 szakosztálya van, u. m. : a gépészeti, vegyészeti, fém, vasipari és faipari szakosztály.

Rendés tanulóknak felvételnek :

a) kik a polgári iskola, gymnasium vagy reáliskola 4 alsó osztályában jó osztálybeli bizonyítványt nyertek a magyar nyelvből, a számtanból s algebrából, a mértanból és mértani rajzból ;

b) a kik az ipari szakiskolák második évfolyamát jeles eredménnyel végezték ;

c) iparossegédek és mindazok, kik a megjelölt tantárgyakból a felvételi vizsgálatnál kellő készséget tanúsítanak.

A vegyészeti, fém vasipari és a faipari szakosztályba az iparos tanonc iskola 3-dik osztályát jó sikerrel végzett iparossegédek is felvételnek rendkívüli tanulóknak.

Általában megkivántatik, hogy a belépti kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett s legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, amely után az ipariskolába akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen s ezt hatóságilag hitelesített bizonyítvánnyal igazolja.

A beiratkozásnál bemutatandó iratok : a keresztlevele vagy születési bizonyítvány, az

elvégzett középiskolai osztályokról szóló bizonyítványok, a hitelesített gyakorlati bizonyítvány és himlőoltási bizonyítvány.

A beiratási díj egész évre 2 frt, a tandíj félévenként 10 frt.

Az igazgatóság készséggel szolgál bővebb felvilágosítással.

A bortörvény.

— A földmivélsügyi m. kir. miniszter kiadványa. —
3.

Ezen ezukorfele használása szintén azért tilalmas, mert tisztátalan, és így vele is olyan anyagok juthatnak a borba melyek nem belévalók.

A must megédesítésére a töppedt szőlő vagy asszuszólló is használható, továbbá a tokaji borvidék kivételével, az ország többi részeiben termelt mustok édesítésére szabad még használni a külföldi mazsolaszőlőt is, hanem ennek ezukrosságát nem vízzel, hanem csak musttal vagy pedig borral szabad beléle kivenni vagy a mint mondani szokták feloldani.

A tokaji borvidéken termelt borok — mint az imént mondtam — ebben a tekintetben kivételt képeznek, mert a törvény ezeknek kezelésénél nem engedi meg a külföldi mazsolaszőlő használatát. A világhírű tokaji vagy hegyaljai asszabor az ottani szőlőkben termelt asszuszóllóból készül, mert csak ez adja meg neki azokat a kiváló tulajdonságokat, amelyek ezt a borunkat minden más borok fölé helyezik. A ki tehát a tokaji borvidéken termelt mustba vagy borba külföldi mazsolaszőlőt tesz azt a törvény szerint mint borhamisítót éppen úgy büntetik, mint a ki mesterséges bort készít.

De megbüntetik azt is, a ki a külföldi mazsolaszőlővel készített bort »tokaji«, »hegyaljai« vagy »szomorodni« elnevezés alatt adja el.

Sem a töppedt szőlőt, asszuszóllót, sem a külső országokból hozott mazsolaszőlőt nem szabad vízbe áztatni, mielőtt a mustba tennék, továbbá azt is tiltja a rendelet, hogy tisztán csak mazsolaszőlőből vízzel borhoz hasonló italt készítsen valaki.

Sokan szeretik a főtt mustot. Ez úgy készül, hogy réz-üstben például 60 liter mustot addig főznek, míg 30 liter nem lesz belőle, azaz a mustot így megsűrítvén, egy vagy több főzetből hordót töltenek és ezt a borosgazda vagy »Konty alá való«-nak megtartja, vagy el is adja és a törvény az ilyen főzés által süritett mustnak készítését, eladását, de a kimérését is megengedi.

Vannak olyan helyek, vagy olyan évek, a mikor a must nagyon nyálkás, például ha a szőlő igen penészes volt és ilyenkor a mustnak a nyálkától való megtisztítása szükségessé válik.

A lenyálkázás nagy kádban két által vagy kénezés után, azaz kénezésével történik. A kénezésre nem sok ként és csakis tisztát, azaz olyat használnak, melyben mireny (a patkányok mérgezésére használt arzénikum) nincs és az ilyen kénnel való lenyálkázást a törvény megengedi.

A kénnel való lenyálkázás nem egészen könnyű dolog, azért az, a ki abban tapasztalatlan, ne cselekedje, mert megeshetik, hogy a must ezután nem erjed el rendesen.

Olyan mustot, mely erősen rothadt szőlőből készült, ezélszerűbb néhány napig hűvös helyen nyit kádban erjedésnek indítani. Az erjedés megindulásakor a must felszínére szálló nyálkás-elesztőt lapos kanállal lemeregatjuk és csak minekutána ez a lefőlézés megtörtént, mérjük az erjedő mustot hordókba, hol az kiforr és korábban megtisztult.

Azért kell a rothadt szőlőből készült és lenyálkázandó mustot hűvös helyen tartani és vigyázni rá, hogy az valahogy meg ne ezétesedjék.

Mindön borosgazda kénez »ainslágol«, de csak a boroshordóit, ezekben, ha kiürülnék, éget el ként, hogy meg ne penészedjenek. Kénezi továbbá a hordót, mielőtt használni

akarja, de közvetlenül a kénexés után tiszta vízzel kimossa és csak ez után fejt abba a borát.

Ugy szól a közmondás: »hol kerék, hol talp» és ezt a mustra is alkalmazni lehet; hol igen édes ízű a must, hol pedig kevésbé ilyen. Van azután arra is esett, hogy a must, úgy az ebből forrt bor, a kelletténél savanyubb és az igen savanyu bort kevés ember szereti, az ilyenre nehéz vevőt találni.

Hogy a mustnak ilyen hibáját meggyógyítsák, el szokták venni a savanyúságát. Rendesen az a must tulságos savanyu, a melyikben kevés a cukor. Ha cukrozással javítjuk a mustot, az egyszersmind azután azt is okozza, hogy a bor, mely abból válik, nem lesz oly savanyu.

A must savanyúságának az elvétele is meg van engedve ugyan, de ha ez szükséges, jobb a boron megtenni.

Tudjuk azt, hogy a savanyúság egy része a borból erjedés után, mint borkó kiválik, de erjedés alkalmával pusztul is el belőle, csak hogy mennyi azt az ember előzőleg nem tudhatja. Ezért is jobb, ha bevárja a gazda, míg a must egészen kiforrt és azután szája ize szerint mondja meg, tulságos savanyu-e a bor vagy sem.

— Folyt. köv. —

CSARNOK.

Ut közben.

— Regény egy kötetben. —

Írta: **TAMÁS JÓZSEF.**

23.

ÖTÖDIK FEJEZET.

Kéry Gáboron örökös szalonkabátja helyett frakk volt és fehér mellény. Nemkülönben a nyakkendője is fehér volt.

Fesztes volt a hangulat és ünnepélyes. A vendégsereg szertartásosan viselte magát. Egy-egy csapatba verődtek és folyt a beszélgetés esőndes, nyomott hangon.

Az ezüst livrée inasok nesztelenül jártak a lágy szőnyegekben. Meleg volt a teremben és frissítőket hordtak.

A vendégek talán mind valamennyien egy tárgyról beszéltek.

— Itt lesz?

— Megigérte.

— Azt mondják érdekes ember.

— Pap volt.

— Ott hagyta a reverendát?

— A palástot.

— Olvasta már a Tíz parancsolatot?

— Nem. Megvettem ugyan, de még nem értem rá, hogy foglalkozzam vele. De amugy is annyit olvastam róla. Az ujságok nem tudnak vele eltelni.

— És ön olvasta?

— Nem, de legközelebb.

— Óriási munka.

— Az, igen, óriási.

Kéry Gábor ment az egyik csoporttól a másikhoz. Hiú volt arra, hogy ő a vendégeinek be tudja mutatni azt a ritka madarat.

Mióta a hir szárnyaira kapta Mártont és neve ott ragyogott a szellem arisztokratái sorában, Kéry Gábor örömet dicsékedett el azzal, hogy ő fedezte fel, neki köszönheti a világ.

Erős harc után, melyet a vaskalap a korszellemmel vívott, Halász Márton neve diadalmasan vált ki az ismeretlenség homályából.

A Tíz parancsolat, erről beszéltek, ez uralta a helyzetet. Hangja új volt és a gondolatok halmazza magával ragadta az olvasókat. Az a sok sötét szín, amit Márton egymásra halmozott, megborzongatta a hallgatók idegeit és ez olyan kellemes.

Halász Márton nevét emlegetni kezdték a lapok. Egymásután jelentek meg a dicsérő, magasztaló bírálatok. A tíz parancsolat tulajdonjogát az Első Magyar Kiadóhivatal váltotta magához.

Kéry Gábornak ígérte volt, hogy meg-

látogatja és Kéry ennek örömeire összehívta az ismerőseit svábhgyi nyaralójába.

Kilencz óra körül járt az idő és Márton még mindig nem volt látható. Kéry Gábort bántotta a dolog. Idegesen járt, kelt és figyelt az ut felől, nem-e hallatszik kocsizörgés.

Csendes volt az ut és a jegenyesorok között elpihent a esőnd.

Kéry Gábor bosszusan jött vissza.

Alig lépett be, utána az inas jött, Ernet tálczáról egy nevet olvasott le.

— Nagyságos Halász Márton ur!

Itt van, sugtak össze.

Az inas mögött megjelent Márton szikár, magas alakja. A ruhája a régi szabásu volt. Csak a posztója finomabb talán valamivel.

A lányok, asszonyok kíváncsian nézték. Ni, nem látszik rajta semmi különös. De mégis olyan érdekes.

Márton nem gondolta, hogy Kéry mutogatni akarja és némileg elfogódottságot érzett, hogy annyian nézik.

Kéry Gábor odafurakodott melléje.

— Nagyon szép, hogy megtartotta a szavát. Kérem a karját, majd bemutatom.

Márton unta a ceremóniát és örült, mikor rátalált bátyjára Jánosra.

— Elfárad az ember, mig kiér ide hozták.

— Gyalog jöttél?

— Gyalog.

Elhallgattak. Mártont mindjobban idegessé tette az, hogy bámulják. János karon fogta és vitte magával.

Unalmasan viselte magát. — Igennel, nemmel felelt és az asszonyok összesugtak, milyen csodás, furcsa az ilyen nagy ember.

Egyik csoportban egy asszony azt kérdezte a háta mögött, hogy feleséges ember-e? János meghallotta és visszafordult:

— Nem.

Az asszony elpirult és zavartan mosolygott. De Jánost megkapta ez az eszme.

— Lásd Márton, igaz, már megnősülhetnél.

— Igazad van János.

— No, gondoltál-e már valakire?

— Gondoltam.

— Ismerem?

— Aligha hiszem. A szoba gazdám

lánnya.

— Ki az a leány.

— Az apja irnok a miniszteriumba.

— Csak nem komolyan mondd Márton

— Egész komolyan mondom János.

— Befelezett dolog ez?

— Nem egészen, mert a leánynyal még

nem beszéltem róla.

Nem értelek Márton. Tréfálsz ugyebár?

— Komolyan beszéllek.

(Folyt. köv.)

Correct női ruha és derék varrónők kedvező feltételek mellett azonnal alkalmazást nyerhetnek, ugyanott a női ruhaszabás és varrásban sikeres oktatásban részesülhetnek. Ertekezhetni: **Katz Lujza** női-divat-és szabász termében, Nagypéterfia-utca 21. sz.

273.

Az István gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGEDMÉNY NÉLKÜL

Kézpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

	100 kilo
A. Asztali dara nagyszemű	20.80
B. Asztali » aprószemű	20.40
C. Királyliszt	20.40
1. Lángliszt kivonat	19.80
2. Elsőrendű zsemlye liszt	19.20
3. Zsemlye liszt	18.80
4. Elsőrendű kenyér liszt	18.—
5. Közép kenyér liszt	17.20
6. Kenyér liszt	16.40
7. Barna kenyér liszt	13.80
8. Takarmány liszt	8.40
11. Finom korpa zsákkal	5.20
11. " " zsák nélkül	5.—
12. Durva korpa zsákkal	4.20
12. " " zsák nélkül	4.—
12. Csirke buza zsák nélkül	4.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.

7. és 8. szám 70 " "

11. és 12. szám 50 " "

Debreczen, 1898 július 1.

Csődálatti kiárulás.

A debreczeni ref. egyháznak kistemplom melleti Piacz-utca 37. számú házban levő

Schvartz Izsó-féle üzletben

a f. július 2-kának d. e. 8 órájától kezdve

a esődtömeghez leltározott

férfi-divat-czikkere, kalapok, ingek, gallérok, nyakravalók, illatszerek, bőrdökre kiárulás

fog tartatni, melyre a venni szándékozók meghivatnak.

Debreczen, 1898. június 30.

A tömeggondnok.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.